IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Seite 66r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

absalon adioab poposcit ab eo ut pfecte placa
ret patrē & pateret quatenus eū ad suū aspectū &
colloquiū reuocaret. Negligente ū ioab. mittens
aliqs suos confinē segetū incendit eius. Qd dū ille
cognouisset ad absalon uenit culpans eū. & cau
sam hui rei inquirens. Cui respondit. Hoc cēsiliū
cōpi. ut te ad nos adducere potuisse negligentē
uerba quē ppatna recōciliatione mandabam.
Qua ppter psentē depcor ut mittas genitorē meū.
Ego naq; peius afuga eē uidi hic me uenisse patre
m acten urascente. Ioab aū necessitatē eius cognoscēs.
& miserit mediator extitit apud regē eiq; locutus
ve filio egit ut libenter eū suscipet. Quo uenien
te & inīram pstrato ac supplicante ut peccati ue
niā impetraret porrexit dextrā & alleuauit eū.
& gestos obliuionē se habere pollicit. Absalon
autē dū ei fuisset a patre cōcessū in paruo tempore
multos equos & multos sibi currus instituit. &
armigeros q̄nq̄gīta. & dieb singlis surgens di
luculo a regalia ueniebat & qui causas habebat
& minores inueniebant in eis delectabilē loque
bat quasi ñ habente bonos cōsiliarios patris; in
iustos in suis sententiis existentes. quos iudicio
grauarent. Pqua re fauorē sibi omnū colloca
bat adiciebatq; partē dicēs. quia si haberet hac
potestatē ipse cuncta sub legū equitate dispone
ret. Hec itaq; eo agente ppl'o sibi placato. cū iā
deuotionē cunctos se obtinuisse cōsideret p'recē
tionē patris annis iiii. iam transactis. suppli
cauit ut ei pat in hebron ire pmitteret. qtenus p
missa dō sacrificia celebraret quē fugiens de
uouisset. Dauid q̄ ēcedente pfectus ē ad quē mul
tus ppls eo in unitate cōfluerit. Aderat aū & cōsilia
rius dauid achitofel gelmoneus. & ducentī ui
ri exhierlimis nescientes quidē conatū huius.
s; uelut ad sacrificiū euocati. Hoc itaq; consiliū
rex ab omnib ordinat ē. Qd dū fuisset dauid
nuntiatū & inopinabiliter hoc filiū fecisse cog
nouisset metuens & impietatē eius ac pstupnē
muratus. qa nec peccati uenia recordat ē s; sup
illa scelera pouora & iniquiora cōmisertē pri
mū quidē ut regnū adō datū uelit auferre.
secdo ut patrē una priuaret deliberauit ut fu
geret transiordanen. & uocatis amicis ac neces
sariis & de filii supbia cū eis participato cōsilio
cunctaq; cōmittens dō. decē ēcubinas custodes
regaliū derelinquens discessit exhierosolimis.
& alia multitudine cū eo fiducialiter egrediente
simul & sexcentis armatis q saul uiuente fue
rant ei in fuga priore participes. abiathar aū
& sadoch sacerdotib. & omnib leuitis uolentib
simul egredi cū arca dī. suasit ut magis in ciui
tate cōsisterēt cū eū posset ds & iam arca ñ porta
ta liberare. mandauitq; eis ut latenter gesta
quecq; ei nuntiarent. Habuit aū fideles ad omia
ministros. achima a filiis sadoch. & ionathan
filiis abiathar; ethai aū ietheus cū eo pfectus ē
licet dauid eū manere uoluisset. Cui dū acqesce
re noluisset ei puritatē poti sue deuotionis
ostendit. Ascendente aū dauid p montē oliueti.
pedib nudis. & cunctis cū eo flentib nuntiatū
ē achitofel eē cū absalon. & ei parti fauere. Qd
dū audisset tristicia ei magis accreuit. dīnq; ro
gabat & eū supplicē orabat ut alienaret immi
nentē absalon cōsilis achitofel. Formidabat e
nim ne ōtra se ei dando consilia p'ualeret. Crat
enī uir ille astutus. ad pspiciendā ultiatē ni
mis argutus. Cumq; in montis uertice pueniss
ciuitate respecta cū multis lacrimis q si amisso
regno dno supplicabat. Occurrit aū uir quida
fidelis noīe chusi. & ipse amicus. Quē dū uidisset
dauid scissa ueste. & aspso capite cinere flentē atq;
lugentē consolat ē eū. & a tristicia cessare posce
bat. Et post hec supplicabat ut iret ad absalon.
quasi ei consentiens & ei secreta cōsideraret cōsiliisq;
resisteret achitofel. quia si cū dauid pgeret tamū
pdesse ñ posset. Obediens ille dauid eo derelicto
uenit hierosolimā. quo eiam ñ p multū uenit
absalon. Paululū itaq; ex inde pcedente dauid.
siba famulus memphibos quē curatorē instituie
rat possessionū quas donauerat filio ionathe. oc
currit cū duob; asinis onerātis reb intuitu necessari
is. ex quib ipse & qui cū eo erant reficī debuissent.
Requirente ū dauid ubi relinqueret memphibo
seth. ait in hierosolimis exspectantē ordinari re
gē se in psentī sedtione. ppter memoriā beneficī
orū saul. In his autē indignat dauid omia que
cūq; cesserat memphibos sibi donauit multo
iustius eē credens ut hic quā ille poti hec habe
ret. Et quida de cognatione saul nomine semei
blasphemauit dauid & lapidabat eū. ac pessimis
sermonib accusabat. Circūstantib autē amicis